

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3436/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, suca izvijestitelja, i Kamelije Parać, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom AEROKLUB „ZAGREB“ u stečaju iz Zagreba, Jurišićeva 5/I, OIB 40552229866, odlučujući o žalbi Silvane Skender, OIB 94746253703, Damira Skendera, OIB 23324664300, i Tine Slamar, OIB 51803756042, svi iz Vrsara, Porečka 17, koje zastupa punomoćnica Zorana Živković, odvjetnica u Zagrebu, Zvonimirova 62, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2205/2023 od 30. kolovoza 2024., u sjednici vijeća održanoj 11. rujna 2024.

r i j e š i o j e

Odbacuje se žalba Silvane Skender, Damira Skendera i Tine Slamar podnesena protiv točke I. izreke rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2205/2023 od 30. kolovoza 2024. kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Dijelom rješenja označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud, između ostalog, utvrdio tražbine pojedinih stečajnih vjerovnika prvog i drugog višeg isplatnog reda. Tako je prvostupanjski sud riješio sukladno odredbi članaka 263. i 265. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24) jer je na ispitnom ročištu održanom 28. kolovoza 2024. stečajni upravitelj priznao tražbine određenih stečajnih vjerovnika navedenih u tom rješenju koji su prijavili svoje tražbine, a te tražbine na ispitnom ročištu nisu osporili preostali stečajni vjerovnici.

2. Protiv točke I. izreke tog rješenja žalbu su podnijeli Silvana Skender, Damir Skender i Tina Slamar zbog svih zakonom predviđenih razloga. Žalitelji ističu da su sudjelovali na ispitnom ročištu te da je na temelju njihova zahtjeva za izravnu naplatu predanog Financijskoj agenciji nad dužnikom otvoren stečajni postupak. Žalitelji

navode da nisu prijavili svoje tražbine koje imaju prema dužniku na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj On-3160/17 od 5. listopada 2022. i presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-146/23 od 21. veljače 2023. u roku koji je bio određen rješenjem suda od 16. travnja 2024. Međutim, unatoč tome, žalitelji se u žalbi pozivaju na odredbu članka 222. stavka 1. Stečajnog zakona prema kojoj je stečajni upravitelj dužan sastaviti popis svih dužnikovih vjerovnika za koje je saznao iz poslovnih knjiga i poslovne dokumentacije dužnika, iz drugih podataka dužnika, prijava tražbina ili na drugi način, te ističu da je stečajnom upravitelju bilo poznato postojanje njihovih tražbina, a što proizlazi i iz njegova izvješća od 19. srpnja 2024. u kojem on navodi da je do otvaranja stečajnog postupka dovela dugotrajna blokada računa upravo po ranije navedenoj prvostupanjskoj presudi. Žalitelji predlažu da se ukine točka I. izreke prvostupanjskog rješenja, predmet vrati na ponovno odlučivanje uz uputu da se u popis vjerovnika utvrde i njihove tražbine prema dužniku na temelju presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj On-3160/17 od 5. listopada 2022. i Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-146/23 od 21. veljače 2023.

3. Žalba Silvane Skender, Damira Skendera i Tine Slamar je nedopuštena.

Ispitavši pobijani dio rješenja na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19 i 80/22) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u dijelu odluke o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je žalba nedopuštena.

4. Iz spisa proizlazi, a to uostalom ni sami žalitelji ne osporavaju u žalbi, da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2205/23 od 16. travnja 2024. otvoren stečajni postupak nad dužnikom Aeroklub „Zagreb“ te su tim rješenjem, između ostalog, stečajni vjerovnici pozvani da u roku od 60 dana od isteka osmog dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda prijave svoje tražbine stečajnom upravitelju u skladu s pravilima Stečajnog zakona i to s ispravama iz kojih tražbina proizlazi (str. 139. spisa). Jednako tako, nesporno je, što uostalom i žalitelji navode u žalbi, da oni stečajnom upravitelju u roku određenim tim rješenjem nisu prijavili svoje tražbine. Upravo zbog navedenog, iako su (ovdje) žalitelji putem svog punomoćnika bili prisutni na ispitnom ročištu od 28. kolovoza 2024., sud prvog stupnja na ispitnom ročištu nije raspravljao o njihovim tražbinama odnosno nije utvrđivao te tražbine. S obzirom na to da su tražbine određenih stečajnih vjerovnika koji su prijavili svoje tražbine na ispitnom ročištu priznate od strane stečajnog upravitelja, a te tražbine nisu osporene od strane tom ročištu prisutnih stečajnih vjerovnika (koji su prijavili svoje tražbine), sud prvog stupnja je pobijanim dijelom rješenja utvrdio tražbine (određenih) stečajnih vjerovnika.

Slijedom navedenog, upravo zbog toga što (ovdje) žalitelji nisu u smislu članka 257. stavka 1. u vezi s člankom 167. Stečajnog zakona svoje tražbine prijavili u stečajnom postupku, to se žalba ne smatra prijedlogom za donošenje dopunske

odluke u smislu članka 341. stavka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi članka 10. Stečajnog zakona. Naime, da bi se radilo o prijedlogu za donošenjem dopunske odluke potrebno je da je sud propustio odlučiti o zahtjevu o kojem je morao odlučiti odnosno, u konkretnom stečajnom predmetu, da je sud propustio odlučiti o tome je li određena, u stečajnom postupku prijavljena tražbina utvrđena ili osporena. Međutim, upravo zbog toga što tražbina (ovdje) žalitelja nije ni prijavljena u stečajnom postupku, to sud prvog stupnja pravilno nije ni utvrđivao tu tražbinu odnosno njezino osporavanje.

Naime, neovisno o tome što je stečajni upravitelj sukladno odredbi članka 222. stavka 1. Stečajnog zakona dužan sastaviti popis svih dužnikovih vjerovnika za koje je saznao, svi stečajni vjerovnici sukladno članku 257. stavku 1. u vezi s člankom 167. Stečajnog zakona moraju prijaviti svoje tražbine u stečajnom postupku, a samo se o tim tražbinama (dakle, o onima koje su prijavljene stečajnom upravitelju) raspravlja na ispitnom ročištu i, nakon tog ročišta, sud rješenjem odlučuje u kojem iznosu i u kojem isplatom redu su utvrđene odnosno osporene pojedine tražbine. Jedina iznimka od toga jesu tražbine radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika za koje sam stečajni upravitelj sukladno članku 257. stavku 3. Stečajnog zakona sastavlja popis tražbine i predočuje na potpis prijavu tim radnicima.

Upravo zbog navedenog, činjenica što stečajni upravitelj prema članku 222. stavku 1. Stečajnog zakona mora sastaviti popis svih dužnikovih vjerovnika za koje je saznao iz poslovnih knjiga i poslovne dokumentacije dužnika, iz drugih podataka dužnika, prijava tražbina ili na drugi način, na što se u žalbi pozivaju žalitelji, ne znači da se na ispitnom ročištu može raspravljati (i) o tražbinama koje vjerovnici nisu prijavili u stečajnom postupku (osim ako se ne radi o tražbinama radnika u smislu članka 257. stavka 3. Stečajnog zakona, a što u konkretnom predmetu evidentno nije slučaj) i o njima donijeti odluka o utvrđenim i osporenim tražbinama.

5. Nadalje, odredbom članka 265. stavka 1. Stečajnog zakona je propisano da na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i u kojem isplatom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine, a tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja odnosno osporavanja tražbina. Prema članku 265. stavku 3. Stečajnog zakona protiv rješenja iz stavka 1. tog članka Zakona pravo na žalbu ima svaki vjerovnik u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine, odnosno tražbine koju je osporio i stečajni upravitelj.

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da protiv rješenja kojim su utvrđene odnosno osporene pojedine tražbine, pravo na žalbu (osim stečajnog upravitelja) ima stečajni vjerovnik i to samo u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine i u dijelu u kojem je on osporio pojedinu tražbinu drugog stečajnog vjerovnika. Međutim, budući da u konkretnom slučaju (ovdje) žalitelji nisu ni prijavili svoje potraživanje prema stečajnom dužniku, niti su oni osporili pojedine tražbine vjerovnika čije su tražbine utvrđene točkom I. izreke pobijanog rješenja, to je njihova žalba protiv tog dijela prvostupanjskog rješenja nedopuštena u smislu odredbe članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Slijedom navedenog, žalbu Silvine Skender, Damira Skendera i Tine Slamar je valjalo odbaciti kao nedopuštenu, a sukladno odredbi članka 380. stavka 1. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 11. rujna 2024.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3086c-33ba7**

Kontrolni broj: **07aeb-46708-0bed8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.